

[Madsen-Mygdal.]

poster, og vi indrømmer, at lige saa lidt som en saadan Tilpasning lader sig gennemføre, før Regeringen og Folketingets Flertal aabent erkender Nødvendigheden deraf, lige saa lidt er det muligt uden Regeringens Medvirken at udarbejde Forslag paa samtlige de Omraader, som denne Tilpasning bør omfatte. De Forslag, vi forelægger, er af denne Grund ikke Udtryk for en samlet og udtømmende Plan. De anviser Besparelser paa visse Omraader, men for andre Udgiftsomraader — og det gælder navnlig Statsadministrationen og de mange forskellige Statsinstitutioners Virksomhed — vil kun Regeringen med Støtte af Administrationen kunne udarbejde praktisk gennemførlige Forslag.

Det er en Selvfølge, at ved en Tilpasning af de offentlige Udgifter bør den lange Række af saakaldte frie, det vil sige ikke lovbundne Bevillinger, som Finansloven indeholder, ikke undtages. Det har været vor Agt herom at foreslaa en parlamentarisk Kommission nedsat med det Formaal at foretage en virkelig betydende Reduktion af alle disse Bevillinger, ikke saaledes, at de alle nedsættes med en vis Procentdel, men saaledes, at der foretages en Gennemgang og Sigtning, hvorved alle ikke strengt paakrævede Bevillinger helt udgaar, medens de absolut nødvendige Bevillinger nedsættes i saa høj Grad, som det er muligt. Efter at det gennem Dagspressen har været meddelt Offentligheden, at Finansministeren ved Udarbejdelsen af næste Aars Budget vilde foretage en væsentlig Nedsikring af disse Bevillinger, hvad der nu er blevet bekræftet ved Finansministerens Fremlæggelse af Finanslovsforslaget i Gaar, agter vi ikke paa nærværende Tidspunkt at stille Forslag vedrørende disse Bevillinger. Vi anerkender det Initiativ, som den højtærede Finansminister paa dette Omraade har udvist, og vi paaskønner det saa meget mere, som det jo blot for faa Maaneder siden meget stærkt blev fremhævet, at denne Regering var en absolut Modstander af enhver Form for Tilpasning — eller Nedsikring, som det ogsaa er blevet kaldt. Hvorvidt de af Finansministeren foretagne Nedsikringer rammer det rigtige eller kan anses for at være fyldestgørende, er det selvfølgelig umuligt for os at have nogen Mening om faa Timer efter, at Finanslovsforslaget er fremlagt, men der vil jo nu blive Lejlighed til nærmere Overvejelse i saa Henseende, og vi forbeholder os at vende tilbage til dette Forhold, hvad enten det saa sker i Finans-

udvalget eller ved et Forslag som det, jeg lige har omtalt.

Besparelser paa Finanslovens frie Bevillinger vil dog, selv om der gaas nok saa grundigt til Værks, ikke strække ret langt, thi som bekendt er de største og mest betydende Udgiftsposter fastlagt ved særlige Love, og en virkelig Tilpasning lader sig ikke udføre, hvis man vil gaa uden om disse Love.

Som bekendt udgør Lønningerne den største samlede Udgift paa Statsbudgettet, og for øvrigt ogsaa en meget betydelig Post paa de kommunale Udgiftsbudgetter. Ved den Revision af Lønningsloven, som med alle Partiers Tilslutning fandt Sted i Foraaret, opretholdtes i alt væsentligt den i 1927 efter Kronestigningen gennemførte Tilpasning, men der blev indført en Række tekniske Forbedringer, som i det store og hele havde en god saglig Begrundelse, og som der neppe nu er Grund til at foretage Ændringer i. Kun paa eet Punkt ønsker vi denne for kun $\frac{1}{2}$ Aar siden vedtagne Lønningslov ændret, nemlig i Henseende til, at samtlige Lønninger bliver gjort mere bevægelige og nøjere sammenknyttet med de Levevilkaar, som hele Landets Befolkning under de stærkt skiftende økonomiske Forhold er underkastet. Vort Forslag gaar ud paa, at foruden det Reguleringsstillæg, der ifølge den gældende Lov bliver reguleret ved Pristallet, skal herefter Grundløn og Alderstillæg i nogen Grad inddrages under Reguleringen, dog ikke efter Pristal, men efter hele Befolkningens gennemsnitlige Aarsindkomst, udregnet paa Grundlag af de kommunale Skatteansættelser uden Tillæg eller Fradrag. Vi foreslaar altsaa ikke en Nedsættelse med en eller anden bestemt Procentsats, om hvilken der altid vil kunne være meget delte Meninger, men vi foreslaar det, der efter vor Opfattelse er rimeligt og retfærdigt: at Statens Tjenestemænd aflønnes paa en saadan Maade, at Lønningerne automatisk afpasses i Forhold til den øvrige Befolknings Indkomster og Skatteevne. Hvis det er rigtigt, som der maaske endnu er nogle, der vil mene, at al den megen Tale om Erhvervskrise er overdreven, og at der ikke kommer til at foreligge nogen væsentlig Nedgang i det frie Erhvervslivs Indkomsttal, ja, saa vedbliver Grundlønnen efter vort Forslag at være den samme, som den er nu, hvad jeg da ogsaa i saa Tilfælde maa mene er rimeligt. Og hvis nogen ud fra de sidste Dages Valutabegivenheder tænker sig en frem-